

Славянското единство

Успоредъ съ нарастването на политическото могъщество на Русия, зараждаше се въ подяремнитѣ славянски народи надеждата за избавление отъ позорното иго и крѣпнеше чувството на славянската народностъ. И ето славянскитѣ синове пращаха своя роденъ привѣтъ на златоглавата Москва, родната майка на Славянството :

„Златоглавый городъ,
Мать-Москва родная!
Слышишь? — это голосъ
Съ береговъ Дуная!

Голосъ дальней Шары
И Косова поля,
Чтò къ тебѣ несется,
Матушка, оттоля!

Древности далекой
Доблестное чадо,
Всѣмъ ты, всѣмъ славянамъ
Радость и отрада.

Городъ вѣчно юный,
Дорогой и милой,
Ты — чтò сонъ отрадный,
Навѣянный вилой!